

## ЙОГО ІДЕЇ ВИПЕРЕДЖАЛИ ЧАС

Доля подарувала нам можливість працювати з професором Беляєвим М.І. у сферах навчальної, наукової, організаційної та міжнародної діяльності. За відносно короткий час у 80-90-х роках було розроблено та реалізовано чимало прогресивних, інноваційних проєктів, які сягали своїми масштабами та глибиною далеко в майбутнє на декілька десятиліть. Особливо яскравими були науково-технічні проєкти в напрямі індустріалізації громадського харчування та створення власного виробництва напівфабрикатів із птиці, узагальнення та розповсюдження досвіду Ризького заводу ВЕФ з організації харчування на промислових підприємствах, відкриття нових спеціальностей, встановлення співпраці із зарубіжними партнерами, нові напрями співпраці з академічними установами та громадськими організаціями тощо.

Заслуговує на повагу, визнання та поширення започаткування спільної діяльності у сфері туризму та менеджменту із Російською міжнародною академією туризму. Все було нове і невідоме – відсутні теорія, політика, рішення та директиви уряду, а можливі ризики стримували та навіть лякали. Та все ж рішучість Михайла Івановича, його вміння вбачати майбутнє, талант керівника та організатора залишили сумніви позаду і робота розпочалась. За стислий час було узагальнено досвід університетів у сфері туризму та менеджменту, включаючи закордонні школи, підготовлено навчальні плани та розпочалась конкретна робота з їх впровадження – велись активні переговори із центральними органами управління туризмом Росії та України, досягались галузеві замовлення на цільову підготовку фахівців, започатковувались і перші комерційні замовлення, обміни студентами та викладачами стали регулярними і плановими, готувались документи зі створення нових структур, підрозділів та підприємств.

Одним із таких інноваційних проєктів спрямованих у майбутнє була і Вища школа гостинності, як прообраз факультету менеджменту та Вищої школи підприємництва. Досвіду підготовки фахівців для сфери туризму, сервісу та менеджменту практично не було, всі нові ідеї та пропозиції сприймалися не лише стримано, але, інколи, навіть відкидалися. І лише два лідери, два ректори – М.І. Беляєв та В.О. Квартальнов (ректор Російської міжнародної академії туризму), порозумілись і заклали в суспільстві базу для подальшого розвитку і прогресу в підготовці висококваліфікованих кадрів для системи туризму та готельно-ресторанного господарства. З роками система

підготовки фахівців для туризму та сервісу вдосконалювалась, модернізувалась, отримувала все нові форми та обрії, але одними з першими були Вони, М.І. Беляєв та В.О. Квартальнов, чії ідеї та натхнення заклали фундамент на майбутнє. І сьогодні співпраця нашого університету з Російською міжнародною академією туризму продовжується і розвивається, незважаючи на політику чи інші перепони. Започатковано та успішно функціонує відділення кафедри ЮНЕСКО РМАТ-ХДУХТ «Кулінарні традиції як складова культурного туризму» де переплелись наукова та культурна спадщина двох провідних наукових шкіл та відкриваються широкі обрії для майбутньої плідної співпраці.

**І.В. Зорін**, д-р пед. наук, проф., зав. каф. ЮНЕСКО  
*(Російська міжнародна академія туризму, Москва),*

**Л.М. Яцун**, канд. екон. наук, зав. каф. менеджменту  
зовнішньоекономічної діяльності та туризму *(ХДУХТ, Харків)*

### **ПАМ'ЯТИ УЧИТЕЛЯ, НАСТАВНИКА И ДРУГА ПОСВЯЩАЕТСЯ!**

19 ноября 2013 года, моему научному руководителю – Михаилу Ивановичу Беляеву исполнилось бы 75 лет. Работая с Михаилом Ивановичем, я часто приходила в его гостеприимный дом на Гуданова и погружалась в атмосферу спокойствия, любви, заботы и внимания. С тех пор прошло уже более 20 лет. Жизнь изменилась, многое стало другим, но и сейчас я очень часто вспоминаю этого человека.

С трепетом и любовью вспоминаю те годы, проведенные под крылом у настоящего руководителя и наставника. Мы тогдашние ученики, аспиранты и коллеги были за ним словно за стеной, потому что он всегда был за нас горой. Под его руководством нам любое дело было по плечу. Его безудержная энергия, энтузиазм и необыкновенная работоспособность побуждала нас к творчеству, новым идеям и желанию поскорей достигнуть поставленной цели. Его отцовская забота и целенаправленность для каждого были ярким примером в поиске жизни. Двери его дома как и его душа всегда были нараспашку: открыты для добра, поддержки и понимания.

Знаю, что не всем удаётся сохранять хорошие отношения со своими научными руководителями. Мне повезло – у меня был «золотой» научный руководитель. Беляев М.И. для меня был больше, чем руководитель. От Михаила Ивановича я получала отеческое внимание, тепло и заботу, которых мне не хватало по жизни. Сегодня